

Vos keek omhoog naar Wombats balkon.
‘Help me, Wombat! Ik kan er niet in!’
Wombat holde naar beneden om hem binnen te laten.

‘Wat is er met het slot
gebeurd?’ vroeg Vos.
‘We hebben een nieuw
beveiligingssysteem,
Vossie. Eentje zonder
sleutel!’
‘Hoe komen we dan binnen?’
‘Met een wachtwoord,’ zei Wombat.
‘Elk woord dat we willen?’ vroeg Vos.
‘Elk woord, Vossie. We hoeven er alleen een te
kiezen.’

‘Wat vind je van *vos*?’ stelde Vos voor.

‘Dat zou kunnen,’ zei Wombat. ‘Dan moeten we V-O-S intoetsen. Het werkt net als de cijfers en letters op jouw telefoon.’

‘Oké,’ zei Vos. ‘De V is nummer 8. De O is nummer 6. En de S is nummer 7. Dus *vos* is 867.’

‘Als jij dat wilt,’ zei Wombat.

‘Maar ik vind het een beetje kort.’

‘Een beetje kort?’

‘Ja, we hebben een langer wachtwoord nodig. Eentje dat de Vijf Apen niet zo snel raden.’

‘O,’ zei Vos. ‘Zoals?’

‘966228 is een goede.’

Vos staarde naar zijn telefoon.

En bleef staren.

En staarde nog
wat langer.

‘Hé!’ riep Vos. ‘Dat hoort bij *wombat!*’

‘Nu je het zegt,’ zei Wombat.

‘Het is een goede – makkelijk
te onthouden.’

‘Net als 867,’ zei Vos.

‘867 is te kort!’

‘**Nietes.**’

‘Welles.’

‘Niet!’

‘Wel.’

‘Wat denk je van 6438 3375455?’ zei Vos.

‘Welk woord is dat?’ vroeg Wombat.

‘*Niet eerlijk!*’

‘Laten we geen ruzie maken, Wombat,’ zei Vos.

‘Het is een bijzondere dag.’

‘Heb je eraan gedacht?’

‘Jazeker! GEFELICITEERD MET JE
VERJAARDAG, WOMBAT!’

‘Bedankt, Vossie. Is dat een cadeautje?’

‘Nou, er *zit* cadeaupapier omheen, Wombat.’

Wombat scheurde het papier van zijn cadeau.

‘Een pen en een opschrijfboekje!’ riep hij uit.

‘Precies wat ik wilde!’

Vos straalde.

Hij gaf Wombat graag precies wat die wilde.

‘Waar heb je het mee betaald?’
‘Met mijn spaargeld,’ zei Vos.

Dat was eigenlijk niet waar.
Vos had geen geld om te sparen.
Hij had de cadeaus gevonden
tussen het vuilnis van de kiosk.
Net als het cadeaupapier.

Wombat zat aan tafel en schreef in zijn
opschrijfboek.
‘Schrijf je over mij?’ vroeg Vos.
‘Nee, Vossie, waarom zou ik dat doen?’
‘Zomaar.’
‘Ik heb genoeg van saaie verjaardagen, dus ik maak
een lijst van DOLLE en DRIESTE dingen die ik
kan doen vóór mijn volgende verjaardag.’

‘Dat is een prachtidee!’ zei Vos.

‘Dat ga ik ook doen!’

En dus bleven ze negentien minuten lang zitten en schreven alle dolle en drieste dingen op die ze konden bedenken.

‘Klaar!’ zei Wombat. ‘Nu is het tijd voor mijn verjaardagsontbijt.’

Nadat hij zijn verjaardagspap had gegeten en zijn verjaardagsthee had gedronken en zijn verjaardagsdouché had genomen en zijn verjaardagskleren had aangetrokken, was Wombat klaar om naar buiten te gaan.

‘Laten we nu alle DOLLE en DRIESTE dingen van mijn verjaardagslijst gaan doen,’ zei hij.

‘Goed idee,’ zei Vos. ‘Er staan twaalf dolle en drieste dingen op mijn lijst.’

‘Er staan er honderd-en-een op *mijn* lijst,’ zei Wombat.

‘Lieve help, Wombat, dat zijn er veel te veel voor één dag! Laten we de beste drie kiezen.’

‘Nummer Eén: Een oud gebouw slopen met explosieven.’

‘Wombat, *niemand* laat ons explosieven gebruiken.’

‘Ik ben bang dat je gelijk hebt,’ zei Wombat.
‘Wat denk je van Nummer Twee: Mijn hoofd in
de bek van een beer stoppen. Dat zou driest zijn.’
‘En waar halen we een beer vandaan?’
‘We kunnen Beer van de overkant vragen?’
‘Dat kan,’ zei Vos. ‘Maar die is oud en heeft geen
tanden. Dat wordt niet erg dol en driest.’

‘Oké Vossie, goed punt. Nummer Drie dan? Uit
een vliegtuig in zee springen zonder parachute?’
‘Haaien, Wombat, je weet dat ik haaien **HAAT!**’
‘Oké, Vossie. Wat staat er op jouw lijst?’

‘Nou,’ zei Vos. ‘We zouden aan de *verkeerde kant* uit bed kunnen stappen. Wie weet wat er dan gebeurt...’

‘Dat is niet erg dol, Vossie.’

‘Maar het is wel driest, Wombat!’

‘Vergeet deze maar. Wat staat er nog meer op jouw lijst?’

‘Nummer Twee: Wippen op mijn stoel. Mijn moeder zegt altijd dat dat echt gevaarlijk is!’

‘Ik spring liever zonder parachute uit een vliegtuig, Vossie.’

‘Oké, Nummer Drie,’ zei Vos.
‘Rennen met een schaar.’
‘Rennen met een schaar, Vossie?’
‘Met een echt scherpe!’

‘Wat denk je van Nummer Vier van mijn lijst?’ zei Wombat. ‘Op een motor over een ravijn springen. Dat is pas DOL en DRIEST.’
‘Dan gaan we dood,’ zei Vos. ‘Ik wil niet dood.’

Wombat bekeek zijn lijst.
'Nummer Zevenenzeventig?
Een ei in de magnetron stoppen?'
'De eieren zijn op,' zei Vos.
'Maar we hebben een avocado.'
'Niet erg dol,' zei Wombat.

'Nummer Achtenzeventig: Borstelrats Heuvel af
steppen,' zei Wombat.
'Dat lijkt me leuk. En misschien gaan we niet
dood,' zei Vos.
'We gaan niet dood, Vossie,' zei Wombat.
'Maar we eindigen misschien wel in de
eendenvijver.'

‘Je weet wat water met mijn vacht doet.’
‘Oké,’ zei Wombat. ‘We stappen Borstelrats
Heuvel af en stoppen vóór de eendenvijver.’

‘Dus Nummer Achtenzeventig wordt het,’ zei
Wombat.
‘Blijkbaar,’ zei Vos.
‘Kom op!’ zei Wombat.

